

Afkomsten til Huusly, Bæverning etc. er
 sjældnere, bliver det mere og mere nødvendigt,
 at Enhver kan yde det Fornødne til den Rei-
 sende, til den, der kommer til ham. I de
 ganske affides Dele af Landet — det er idet-
 mindste en Erfaring, som jeg har gjort for
 ikke mange Aar siden — kunde man saa at sige
 tage ind til enhver Mand, naar man syntes,
 at man trængte til Noget for sig eller sine
 Dyr, og man kunde faae det; man fik det med
 Velvillie, og man skammede sig ikke paa de
 paagjældende Steder for at tage Betaling der-
 for. Jeg har været med hos mangen en Bonde,
 mangen en velvillig gjæstfri Mand og under
 saadanne Omstændigheder betalt for min For-
 tæring; men det at skænke Brændevin og erstatte
 den, hvis Brændevin bliver udfkænket, Børdien
 deraf, er saa almindeligt paa de affides lig-
 gende Steder, ja selv paa andre Steder paa
 Landet, hvor Folk efter Indbydelse komme
 sammen for at oplægge et eller andet Raad;
 der forsyner nemlig den Mand, hos hvem de
 samle sig, dem med de fornødne Drikkevarer,
 og derfor give de ham Betaling. Dette For-
 hold er ogsaa af en vis Betydning for de
 Kjøbstæder, som have et stort Opland, hvor
 Folk boe langt fra Kjøbstaden og have fær-
 dedes en 6 a 7 Mill, førend de komme dertil,
 og hvor der ikke dagligt og hyppigt kommer
 Folk til Kjøbstaden. Kun hvor dette sidste er
 Tilfældet, altsaa navnlig i store Byer, kun der
 kan der være indrettet særlige Gjæstgiversteder,
 særlige Krohold af god Betskaffenhed. Paa
 saadanne Steder er det nødvendigt for den
 Mand, der vil have Affætning, ligesom det er
 for Mølleren til hans Gjæster, at give dem en
 Gjæsteskue og skaffe dem Anledning til i en
 saadan at fortære deres egen Kost og der faae
 de behørigte Drikkevarer. At forhindre dette
 absolut og snart, troer jeg vil afstedkomme
 Banfæstligheder, hvorimod jeg ikke troer, at det
 vil gjøre det, naar det kommer gradvis; thi
 man vil snart vide at bære sig ad, som man
 f. Ex. bærer sig ad i England, at man, naar
 man spiser paa et Sted, lader sit Al hente
 fra et andet; saaledes vil man ogsaa komme
 til at gjøre her, men der skal Tid til, for at
 alt det kan træde i værk. Blandt Andet skulle
 de, som ville betjene mig med Al, levere mig

det i Glas eller Kruus eller saaledes, som jeg
 vil have det; jeg skal forøvrigt gjøre opmærk-
 som paa, at denne Sag dog har noget Min-
 dre paa sig, er mindre farlig, end man fore-
 stiller sig. Derfom man staaer paa, at den
 strengt skal opretholdes, saa vil det hele Re-
 sultat blive, at der vil indforskrives og for-
 bruges noget mere Sukker og Kostner; thi saa
 vil man lave noget mere kunstig Rom og
 Cognac; thi det vil ikke koste mere end Brænd-
 vin, og saa sælger man Rom og Cognac,
 som til Syvende og Sidst i alt Væsentligt ikke
 er Andet end Kartoffelbrændevin. (Fischer:
 § 78.) Jeg fremfører dette som et Exempel
 paa alle de Omgangsmethoder, som ligge ved
 Siden af denne Lov; man skulde egentlig ved
 Siden af den udgive en lille Bjece om de
 Maader, hvorpaa denne Lov til Nytte for
 Befolkningen kunde omgaaes.

Det næste Punkt, som det samme ærede
 Medlem bragte frem, var, troer jeg, hans
 Betragtning af, hvorvidt Kjøbstæderne i det
 Hele skulle vedblive at nyde Beskyttelse, eller
 hvorvidt de skulle sættes paa lige Fod med
 Landet. I denne Henseende troer jeg ikke, at
 der var nogen stor Forskiel mellem vor Dpfat-
 telse, jeg troer, at det ærede Medlem vil være
 enig med mig i, at Liden er kommen til at
 lade Kjøbstæderne beskytte sig selv. Jeg kan
 ikke huske, at han egentlig væsentlig fremsførte
 Noget derimod; jeg skal ikke nægte, at det
 forekommer mig, at han i den Maade, hvorpaa
 han behandlede Sagen, ikke var i ganske
 Overensstemmelse med den almindelige Dpfat-
 telse, hvorfra han gik ud; men det er muligt,
 at jeg ikke nøie erindrer, hvad der blev sagt,
 og skal derfor forlade dette Punkt. Derimod
 omtalte han et andet vigtigt Punkt, som ogsaa
 er berørt af Flere, og som jeg, uagtet det i
 det Hele taget er imødegaaet og jeg troer i
 alt Væsentligt afviist, dog for mit Bedkom-
 mende ogsaa skal behandle, det er nemlig
 Prøverne. Saavidt som jeg kan forstaae
 Alt, hvad der her er sagt om Prøvestykkerne,
 saa maa det være Mesterprøven, hvorom der
 er talt, det kan ikke egentlig være Svendes-
 prøven; thi Alt, hvad man har talt om, at
 Capitalen vil associere sig med Prøven, at